

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Otakara Pochmona a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a Mgr. Tomáše Zubka v právní věci žalobce **Mgr. Tomáše K.**, narozeného xxx, bytem xxx, zastoupeného JUDr. Karlem Bockem, advokátem se sídlem Frýdek – Místek, Na Poříčí 1199, proti žalované **Masarykova Základní škola a mateřská škola Hnojník 120, okres Frýdek – Místek, příspěvková organizace**, se sídlem Hnojník 120, IČ 75026708, zastoupené Mgr. Stanislavem Strakošem, advokátem se sídlem Frýdek – Místek, 1. máje 741, o **neplatnost výpovědi z pracovního poměru**, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 18.1.2012, č.j. 17C 96/2011-85,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v odstavci I. výroku **potvrzuje**.

II. Rozsudek soudu prvního stupně se v odstavci II. výroku **mění** takto:

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 24.232,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, k rukám JUDr. Karla Bocka, advokáta se sídlem Frýdek – Místek, Na Poříčí 1199.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení 17.311,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, k rukám JUDr. Karla Bocka, advokáta se sídlem Frýdek – Místek, Na Poříčí 1199.

O d ů v o d n ě n í :

Dopisem ze dne 2.6.2011 žalovaná oznámila žalobci, že mu dává výpověď z pracovního poměru podle § 52 písm. c) ve spojení s § 73 odst. 6 zákoníku práce pro tzv. fikci nadbytečnosti. Žalobce byl ke dni 31.5.2011 odvolán z funkce ředitele školy. Žalovaná odůvodnila výpověď z pracovního poměru tím, že žalobce odmítl návrh na změnu jeho dalšího pracovního zařazení, a to „11 hodin přímé pedagogické práce týdně (TV, Ze, De)“, tj. na poloviční pracovní úvazek učitele.

Okresní soud napadeným rozsudkem určil, že výpověď z pracovního poměru daná žalobci dopisem žalované ze dne 2.6.2011 je neplatná a žalovanou zavázal zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 11.520,- Kč. Okresní soud dospěl k závěru, že bylo v možnostech žalované nabídnout žalobci po odvolání z funkce ředitele školy práci učitele na plný pracovní úvazek (22 hodin přímé vyučovací činnosti týdně), resp. na úvazek těsně se blížící plnému pracovnímu úvazku, proto nenastala fikce nadbytečnosti žalobce. Ke dni 31.5.2011 totiž skončil pracovní poměr Mgr. Aleny S. uplynutím sjednané doby, přesto s ní žalovaná dne 1.6.2011 uzavřela novou pracovní smlouvu, ačkoliv věděla, že je povinna žalobci nabídnout volné pracovní místo. Navíc v průběhu výpovědní doby končil pracovní poměr Almy C. sjednaný na dobu určitou do 30.6.2011, přesto s ní dne 16.6.2011 žalovaná uzavřela dohodu o změně pracovního poměru na dobu neurčitou. Podle názoru okresního soudu byla žalobci rovněž poskytnuta nepřiměřeně krátká lhůta k tomu, aby se mohl rozhodnout, zda návrh dohody na další pracovní zařazení přijme či nikoliv.

Proti rozsudku okresního soudu podala odvolání žalovaná, která namítala, že ke dni 31.5.2011 sice skončil pracovní poměr Mgr. Aleny S. a od 1.6.2011 byla přijata opět do pracovního poměru, ovšem s nižším úvazkem 0,409. S Mgr. S. byla opětovně uzavřena pracovní smlouva, neboť jako jediná vyučovala německý jazyk a dále pracovní činnost dívek. Oba předměty jsou natolik specifické, že zejména německý jazyk může vyučovat pouze učitel, který má příslušnou aprobaci, minimálně však znalosti cizího jazyka. Žalobce přitom netvrdil, že tyto znalosti má, resp. že by mohl bez další přípravy (absolvování odborného kurzu či kvalifikace) německý jazyk vyučovat. Argumentace okresního soudu, že učitelé základní školy jsou schopni vyučovat veškeré předměty bez zvláštní aprobace, není opřena o žádný obecně závazný právní předpis, nýbrž se jedná pouze o subjektivní názor soudu. Nadto novou pracovní smlouvu s Mgr. S. uzavřel jménem žalované samotný žalobce v době, kdy již věděl, že je odvolán z funkce ředitele. V případě Almy C. je závěr okresního soudu zavádějící, protože zmiňovaná zaměstnankyně dne 6.5.2011 oznámila, že trvá na tom, aby její pracovní poměr dále pokračoval. Vzhledem k tomu, že již v minulosti byl s Almou C. sjednán pracovní poměr na dobu určitou delší než 2 roky, byla žalovaná podle § 39 zákoníku práce povinna s ní sjednat pracovní poměr na dobu neurčitou. Žalovaná předložila zápisy z jednání s žalobcem, ze kterých je zřejmé, že první jednání o dalším pracovním zařazení proběhlo dne 1.6.2011. Již tehdy byl žalobce informován, že mu lze nabídnout pouze poloviční pracovní úvazek učitele. Druhý pokus o jednání s žalobcem se uskutečnil 2.6.2011 v 7:20 hod. Na další schůzce 2.6.2011 v 10:40 hod. byla žalobci zopakována nabídka na

poloviční úvazek, což odmítl, proto mu byla předána výpověď z pracovního poměru. Výslechem Mgr. Yvety Š., která byla přítomna u všech jednání s žalobcem, bylo možno prokázat, že žalobce měl dostatečný prostor k přijetí návrhu dohody o dalším pracovním zařazení. Okresní soud však výslechem Mgr. Š. neprovedl a v napadeném rozsudku ani nezdůvodnil, proč tak neučinil. S přihlédnutím k tomu, že žalobci byla nabízena práce pedagoga, kterou předtím vykonával, byl obeznámen s náplní práce, proto mu nemohlo činit potíže rozhodnutí, zda návrh dohody přijme či nikoliv. Okresní soud se také nevypořádal dostatečně s dopisem žalobce ze dne 1.9.2011, ve kterém požádal o vydání zápočtového listu a sdělil, že pracovní poměr považuje za ukončený ke dni 31.8.2011. Podle názoru žalované se jedná o projev vůle žalobce, kterým „dal najevo, že již není zaměstnancem žalované“. Dále vytykala okresnímu soudu, že řízení nepřerušil do doby, než bude pravomocně skončeno řízení o určení neplatnosti odvolání žalobce z funkce ředitele. Žalovaná navrhovala, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobu o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru zamítl.

Žalobce navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného.

Krajský soud jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání žalované proti rozsudku soudu prvního stupně bylo podáno ve lhůtě uvedené v § 204 odst. 1 o.s.ř., přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení jemu předcházející se zřetelem k ustanovení § 206 odst. 2 a § 212 o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat – s ohledem na to, že žalobce se domáhá určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru, která mu byla doručena dne 2.6.2011 – podle ustanovení zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění účinném do 30.6.2011 (dále jen „zákoník práce“).

Podle § 73 odst. 6 zákoníku práce odvoláním nebo vzdáním se pracovního místa vedoucího zaměstnance pracovní poměr nekončí; to neplatí, jestliže byl pracovní poměr založen jmenováním na dobu určitou. Zaměstnavatel je povinen podat zaměstnanci návrh na změnu jeho dalšího pracovního zařazení u zaměstnavatele na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže zaměstnavatel nemá pro zaměstnance takovou práci, nebo ji zaměstnanec odmítne, jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele a současně je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c); odstoupné poskytované zaměstnanci při organizačních změnách náleží jen v případě rozvázání pracovního poměru po odvolání z místa vedoucího zaměstnance v souvislosti s jeho zrušením v důsledku organizační změny.

Z citovaného ustanovení § 73 odst. 6 zákoníku práce vyplývá, že základním hmotněprávním předpokladem výpovědi z pracovního poměru z důvodu tzv. fikce nadbytečnosti je existence platného odvolání nebo vzdání se pracovního místa vedoucího zaměstnance. Je-li odvolání nebo vzdání se pracovního místa vedoucího zaměstnance neplatné, je bez dalšího neplatná rovněž případná výpověď z pracovního poměru podle § 73 odst. 6 za použití § 52 písm. c) zákoníku práce.

V průběhu odvolacího řízení odvolací soud zjistil, že rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 11.12.2012, č.j. 16C 110/2011-201, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 18.9.2013, č.j. 16Co 67/2013-282, bylo pravomocně určeno, že odvolání žalobce z funkce ředitele žalované, schválené radou obce Hnojník dne 20.4.2011, doručené žalobci dne 31.5.2011, je neplatné. V souladu s ustanovením § 135 odst. 2 o.s.ř. odvolací soud z tohoto pravomocného rozhodnutí vycházel. Odvolací

soud neshledal důvodným návrh žalované na přerušení odvolacího řízení z toho důvodu, že proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18.9.2013, č.j. 16Co 67/2013-282, bylo podáno dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, o kterém nebylo dosud rozhodnuto. Výrok pravomocného rozsudku je závazný pro účastníky řízení i pro všechny orgány (§ 159a odst. 1 a 4 o.s.ř.). Skutečnost, že dosud nebylo rozhodnuto o dovolání ve věci určení neplatnosti odvolání žalobce z funkce ředitele, nemá žádný vliv na možnost pokračování v odvolacím řízení ve věci určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru pro tzv. fikci nadbytečnosti, neboť dovolání je mimořádným opravným prostředkem. Jinak řečeno, podání dovolání nemá vliv na právní moc a vykonatelnost rozhodnutí ve věci určení neplatnosti odvolání žalobce z funkce ředitele. Pokud by případně na základě dovolání došlo následně ke změně nebo zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18.9.2013, č.j. 16Co 67/2013-282, bylo by to za splnění dalších předpokladů důvodem pro obnovu řízení ve smyslu § 228 odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Za této důkazní situace se odvolací soud z důvodu hospodárnosti řízení nezabýval odvolacími námitkami žalované ani neprováděl další účastníky navržené důkazy, neboť by to nic nemohlo změnit na závěru, že výpověď z pracovního poměru daná žalobci dopisem žalované ze dne 2.6.2011 je z důvodu neplatnosti odvolání žalobce z funkce ředitele školy neplatným právním úkonem.

Vzhledem k výše uvedenému byl rozsudek soudu prvního stupně shledán ve výroku ve věci samé, byť z poněkud jiných důvodů, jako věcně správný a jako takový byl v této části souladu s ustanovením § 219 o.s.ř. potvrzen.

Nálezem Ústavního soudu ze dne 17.4.2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12 byla dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů zrušena vyhláška č. 484/2000 Sb. Ústavní soud dospěl k závěru, že napadená vyhláška je v rozporu s ústavním pořádkem a se zákonem, neboť na rozdíl od advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb.) neumožňuje rozlišit složitost věci, časovou náročnost, počet provedených úkonů právní služby a účelnost vymáhání práva nebo bránění nároku. Zmiňovaný nález sice byl vyhlášen ve Sbírce zákonů dne 7.5.2013, zatímco napadený rozsudek byl vyhlášen již dne 18.1.2012, nicméně ze sdělení Ústavního soudu k účinkům nálezu sp. zn. Pl. ÚS 25/12, uveřejněného pod č. 117/2013 Sb., vyplývá, že důvody, které vedly Ústavní soud k derogaci vyhlášky, se neuplatní jen v případě nároků na paušální odměnu přiznaných dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. pravomocným rozhodnutím soudu vydaným před vykonatelností předmětného nálezu. O takový případ se v projednávané věci nejedná, proto odvolací soud dospěl k závěru, že při stanovení odměny za zastupování žalobce advokátem je třeba použít vyhlášku č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Odvolací soud proto změnil rozsudek soudu prvního stupně v odstavci II. výroku tak, že procesně úspěšnému žalobci přiznal na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 24.232,- Kč, která představuje odměnu za 8 úkonů právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení, sepis žaloby, další poradu s klientem přesahující jednu hodinu dne 5.10.2011, účast u jednání dne 6.10.2011, sepis podání ze dne 17.10.2011, 2x za účast u jednání dne 23.11.2011 a za účast u jednání dne 18.1.2012) po 2.100,- Kč podle § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 3 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31.12.2012, 8 režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, tj. celkem 19.200,- Kč. Tuto částku je třeba podle § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř. zvýšit o náhradu za 21% daň z přidané hodnoty ve výši 4.032,- Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty. Náklady řízení žalobce v řízení před soudem prvního stupně dále spočívaly v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 1.000,- Kč.

Náklady řízení žalobce v odvolacím řízení činily 17.311,- Kč, kdy tato částka spočívá v odměně za 3 úkony právní služby (za další poradu s klientem přesahující jednu hodinu dne 13.4.2012, sepis vyjádření k odvolání a účast u jednání dne 16.8.2012) po 2.100,- Kč podle § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 3 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. c), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31.12.2012, odměně za 2 úkony právní služby (za další poradu s klientem přesahující jednu hodinu dne 3.12.2013 a účast u jednání dne 10.12.2013) po 2.500,- Kč podle § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 3 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. c) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.1.2013, v pěti režijních paušálech po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, v náhradě za ztrátu času v souvislosti s účastí u dvou jednání před odvolacím soudem celkem v rozsahu 8 půlhodin po 100,- Kč podle § 14 citované vyhlášky a v cestovním zástupce žalobce ke dvěma jednáním ve výši 707,- Kč, a to osobním motorovým vozidlem o průměrné spotřebě 8,87 l nafty/100 km, cena paliva v roce 2012 34,70 Kč/l a v roce 2013 36,50 Kč/l, sazba základní náhrady za ujetí 1 km v roce 2012 3,70 Kč a v roce 2013 3,60 Kč, ujeté ke každému jednání z Frýdku – Místku do Ostravy a zpět 52 km, tj. celkem 14.307,- Kč. Tuto částku je třeba opět zvýšit o náhradu za 21% daň z přidané hodnoty ve výši 3.004,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu ve Frýdku – Místku.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 10. prosince 2013

Za správnost vyhotovení:
Jana Švincová

JUDr. Otakar Pochmon, v.r.
předseda senátu